

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Hur upptagen jag än är, lever jag för söndagen¹

Äldste Matthieu Bennasar, Frankrike
Områdessjuttio

Äldste
Matthieu
Bennasar

Efter högstadiet hade jag två konkurrensbetonade år framför mig då jag förberedde mig för intagningen till Frankrikes *Grandes Ecoles*. I slutet av de två intensiva åren tar eleverna krävande intagningsprov i hopp om att bli antagna till de mest ansedda skolorna. Som alla andra elever i klassen studerade jag mycket flitigt. Elever studerar bokstavligen hela dagen till sent på kvällen. Jag insåg snabbt att om jag inte studerade på söndagar skulle det innebära en allvarlig numeriskt nackdel två år senare: Det skulle motsvara 14 hela veckors mindre studietid jämfört med mina studiekamrater. När far såg min inre kamp mellan logik och tro sa han på ett sätt som påminde om Jetro: "Matthieu, det du överväger är fel. Du bör inte studera på söndagar." Mitt hjärta gjorde först uppror mot detta råd. Far förstod ju inte hur det var. Men när stormen hade bedarrat valde jag att följa hans råd. Jag har aldrig ångrat det. Mitt val "att inte gå mina egna vägar"² på sabbaten visade sig vara ovärderligt. Jag var inte bara utvilad varje måndag morgon när alla mina klasskamrater tycktes utmattade av sina ständiga studier under helgen. De här åren blev också avgörande i min andliga utveckling. Allt jag upplevde genom att göra djupdykningar i skrifterna under söndagarna

stärkte mina andliga rötter oerhört mycket inför kommande år.

Efter de två intensiva åren tog jag proven som planerat och även om jag var långt ifrån den bästa eleven fick jag tillräckligt höga poäng för att bli antagen till en av skolorna jag hade drömt om men aldrig trott att jag skulle komma in på, en av de allra bästa skolorna. Det stärkte min tro på att "för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa".³ Den upplevelsen lärde mig att sabbaten är en välbehövlig källa som uppfriskar själen, en källa som mina klasskamrater inte hade tillgång

Jag tackar Herren för sabbaten

till. Liksom israeliterna som åt manna i vildmarken och inte samlade manna på sabbaten, lärde jag mig att det var en fördel och inte en nackdel att lita på Gud och inte studera på söndagar. Han ger ingen befallning utan att bereda en utväg.

Jesaja visste med säkerhet att sabbaten var långt ifrån en börda utan snarare en lust och en glädje: "Om du hindrar din fot på sabbaten att göra vad du har lust till på min heliga dag, om du kallar sabbaten din lust och förhärskar den till Herrens ära, om du förhärskar den genom att inte gå egna vägar och inte göra vad du har lust till eller tala tomma ord, då skall du fröjda dig i Herren, och jag skall föra dig fram över landets höjder och låta dig njuta av din fader Jakobs arvedel. Så har Herrens mun talat."⁴

Sabbaten ger oss en ojämförlig paus från vår tumultartade världs omsorger, och vila från alla medier som bombarderar våra liv. Det är en dag när vi saktar ner och träder in i en värld av eftertanke. Sabbaten är en helig *tid* lika mycket som templet är en helig *plats*. Det är en dag när vi sätter familjen i centrum och tillsammans gläds, stärker våra band och dyrkar Gud. Det är en dag för andlig utveckling, en dag för att vittna, en dag för att styrka de matta knäna. Tills

vi ständigt lever i en celestial sfär kan sabbatsdagen vara vårt bästa sätt att varje vecka förbereda oss för att leva som celestiala varelser. I slutändan kretsar sabbaten kring den förunderliga gåvan att få ta del av sakramentet, när vår ande kommunicerar med Herren, våra förbund förnyas och

själen läks. I sabbaten finner vi Herren.

Jag tackar Herren för sabbaten. Den är i sanning en lust och en glädje. ■

FOTNOTER

1. Äldste Jeffrey R. Holland, "Rundabordssamtal", Världsomfattande ledarutbildningsmöte (9 feb. 2008)
2. Jesaja 58:13
3. Romabrevet 8:28
4. Jesaja 58:13-14

De unga omfamnade mig med Kristi rena kärlek och det var en underbar och ovärderlig upplevelse." Bonnie hoppas att fler äldre ska känna att de vill komma. Huvudsyftet är inte att hitta en äktenskapspartner, utan att känna glädje i evangeliet. Vi kan ha roligt tillsammans och alla kan bidra på något sätt till att hjälpa varandra att uppleva Kristi rena kärlek.

Att delta i ett tjänandeprojekt var en höjdpunkt under aktiviteten, tycker Bonnie. "Då fick vi tillfälle att nå ut med vår kärlek även utanför gruppen." Det fanns tre olika projekt att delta i, som att paketera och lämna ut hygienpaket åt hemlösa eller att som en kör ta sig till ett ålderdomshem och sjunga, och även att sjunga allsång med dem och samtala med de gamla. Glada skratt hördes och alla lät sig väl smaka av de nybakade kakorna som tagits med.

LOKALA NYHETER

Kristlig kärlek känner inga gränser

Marie Jacobsson, Malmö stav

Under påskhelgen samlades cirka 95 ensamstående syskon i alla åldrar, från många länder, för tolfte året i Göteborgs stavs regi.

För många har det blivit en kär tradition att fira påsken i Sjövik, med nya och gamla vänner. För några var det första gången och visst krävdes det då lite mod att komma.

Bonnie Jameson, 69 år, var så glad att hon spontant bestämde sig att följa med. Hon var på väg till templet med vänner som sedan skulle resa vidare till påskkonferensen. Hon insåg att hon inte hade något som hindrade henne från att följa med och det blev en liten vända hem igen för

att snabbt packa väskan med mera kläder. "Det var första gången på 30 år som jag deltog i en sådan aktivitet. Först oroade jag mig lite för att jag inte skulle passa in, men jag gjorde valet att resa dit för att ge och uppleva kärlek mellan bröder och systrar.

FOTO MARIE JACOBSSON

"Åldern spelar ingen roll när vi träffas för att byggas upp som bröder och systrar", tycker Lilianne Shrope, Bonnie Jameson, Hadi Soroosh och Anna Engström.

FOTO MARIÉ JACOBSSON

På ett ålderdomshem i Alingsås kunde gruppen sprida glädje med körsång, allsång och trevliga samtal vid fikabordet.

inte tänka på det utan se det som en chans att lära känna fler vänner och det gjorde jag. Åldersspannet var en positiv sak. Bonnie och jag hade en härlig konversation och ålder spelar ingen roll."

Många inspirerande vittnesbörd och uppmuntrande ord gavs på det avslutande vittnesbörds-mötet. Hadi Soroosh, 35 år, från Iran, som döptes för fyra år sedan, förklarade att han upptäckt under konferensen att kvinnorna inte insåg sitt gudomliga värde, utan verkade se ner på sig själva trots allt fantastiskt som de gör varje dag. Han påpekade att "den bästa klädnad en kvinna kan bära är att hon älskar och respekterar sig själv som en Guds dotter".

Temat för aktiviteten var från Filipperbrevet 4:13: "Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." Deltagarna fick tydligt uppleva hur denna kraft byggdes upp inom dem varje dag, så till den grad att det var svårt för många att åka hem. Mikael Cornelius från Handens församling i Stockholm uttryckte skämtsamt att "jag kanske bara ska stanna här, det är ju ändå en ny påsk konferens igen om ett år".

Arrangörerna, med Anneli Hulldin i ledningen, välkomnar fler svenska medlemmar att delta och ha roligt tillsammans: "Vi kan alla bygga upp varandra och bidra med något till någon." ■

Vädret var kyligt under hela helgen, men under fredagen var det ändå dags för en livlig femkamp utomhus. "När alla bidrog, oavsett ålder och vilka begränsningar var och en hade, skapades en fantastisk laganda", berättar Bonnie

Aferdita Grembi, 49, från Albanien, beskriver med varma ord sin upplevelse av aktiviteten. "Livet har gett oss alla olika vägar att vandra, men genom evangeliet och denna konferens har vi förts samman, från många olika länder till en stark enhet.

Vissa medlemmar har slutat komma på dessa aktiviteter, eller har aldrig provat. Hur kan de motiveras? Bonnie svarar med övertygelse att "när vi kommer hit för att stötta varandra utvecklar vi gudalig kärlek, vilket är ett syfte vi alla kan motiveras av".

Hon inspirerades mycket av de lappar som varje dag lästes upp med uppskattande ord som någon anonym

hade skrivit om en namngiven deltagare. Vissa hade humorns goda krydda, men framför allt lyftes egenskaper fram som växer i oss när vi lever efter evangeliet med fast tro på Kristus. Bonnie säger med eftertryck: "Om vi kan förmå att älska livet som det är och att känna entusiasm genom evangeliet, med fokus på kärlek och tjänande, då lyser Anden igenom och gör oss alla vackra. Utvecklandet av detta kommer förr eller senare att generera en evig partner, men det kanske inte sker just under dessa aktiviteter, utan kanske någon helt annanstans."

En annan syster som kom för första gången var Lillianne Shrope, 33, från Alingsås. Eftersom hon bodde nära kunde hon närvara bitvis av konferensen, tack vare släktingar som hjälpte till att ta hand om de fyra små barnen hemma. "Jag ville inte komma alls först just därför att det var en singelkonferens, men jag bestämde mig för att

Änglasång i Gubbängen

Anja Olergård, Västerhaninge församling

Det är ganska osannolikt att sex så varma och goa tjejer också är så fantastiskt vackra och har lika underbara röster. Osannolikt, men i vår Herres hage kan vad som helst hända. Lördagen den 11 mars 2017 fick vi njuta av en konsert med de tre syskonparen Bautista, Mattsson och Sandum som sedan 20 år kallar sig Unitone. Medan jag skriver det här, den 25 mars, pågår samma konsert i Västra Frölunda, och faktiskt också i min CD-spelare. Men jag ska skriva om konserten i Gubbängen.

Det var ett privilegium att vara där. Jag vet ju hur alla sliter i kyrkan för att göra fina primärklasser, andliga veckoaktiviteter, tal, lektioner och meningsfulla besök. Jag vet också lite om det arbete som ligger bakom en sång, en kör, eller en ackompanjator som till synes bara "klappar tangenterna". Man kommer långt med talang, men den här kvällen hade också krävt mycket, mycket arbete, och det hörde man. Allt var proffsigt, från de skönsjunga damerna till det musikaliska geniet Andreas Landegren, som

kvällen till ära var "kapell-mästare" i Gubbängen istället för kapellmästare i TV på Liseberg, och den inknäppande Jakob Sävhammar på kontrabas. Han gör all musik lite bättre.

Vi fick reda på att dessa kvinnor tillsammans har fött 18 barn. Det blir då ännu mer imponerande att de har valt att lägga så mycket tid på att arrangera, träna in och framföra denna andliga musik. Deras vittnesbörd märktes både i ord och toner. De valde musik som betyder något särskilt för dem, och mellan musiknumren fick man ibland höra någon anekdot eller personlig upplevelse, ja, deras vittnesbörd i både toner och ord.

Sånggruppen Unitone utgörs av systrarna Matilda och Emma-Karin Sandum, Camilla och Louise Mattsson samt Ninni och Maria Bautista.

Respektive syskonpar sjöng också varsin duett. Min man rördes mest av Ninnis och Marias ”Som en bro över mörka vatten”. Men det fanns variation i musiken och alla hittade nog sin favorit. En av mina favoriter var den folkmusikklingande melodin ”Pärulan”. Pärulan som textförfattaren har funnit är Jesus Kristus, ”min profet, min präst, min Kung”.

På ett personligt plan fick kvällens konsert också en djupare betydelse. När jag flyttade hemifrån var mitt första ämbete i Västra Frölunda församling lärare i Fröken Ljusskensklassen, med just dessa underbara flickor. Jag måste säga att jag har älskat dem sedan dess.

Jag har också sjungit tillsammans med vissa av dem, både hemma och i kyrkan i Borås. Min mamma, Harriet Klarin, har översatt många av psalmerna på konserten och på den tiden, när vi hittade någon sång vi blev extra sugna på, så översatte hon den. Ett av mina finaste musikminnen var när Maria och Ninni och jag övade in den majestätiska ”O, gudomlige Herre” med musik av Charles Gonoud, med min syster Ellen på piano. Det var speciellt för min familj att återigen höra den framförd i sättning för tre damer.

Många av fraserna ur ”O, gudomlige Herre” syns hämtade från mitt eget liv. Jag har drabbats lite hårdare av fysiska prövningar i livet än jag trodde var möjligt. Jag har också, i

stunder av hopplöshet, varit uttröttad, förtvivlad och ensam, och vänt mig till min äldre bror och ropat:

*O, vänd dig inte bort,
Ta mot mig trots min svaghet.
Hör du mitt rop,
O Gud, se till min nöd.
Svara mig från din tron,
Skänk mig din nåd i all min smärta.*

*Orolig är min själ.
Hör du mitt hjärtas rop!
Kom till min hjälp, o Gud.
Hasta, Gud, kom hjälp mig!*

*Hör mitt rop!
Fräls mig i din kärlek.
Hjälp mig, min Herre Gud.*

Ja, musik är på samma gång en allmän, gemensam upplevelse och ändå så personlig. Andlig musik kan bära och beröra en som inget annat. Jag är djupt tacksam över den här kvällen, över psalmerna och sångerna, över texterna som stärkt mitt vittnesbörd. Över de goda kvinnorna som vittnat så starkt om vår Frälsare, som verkligen är min Pärla. ■

Vandra med Kristus

Elvy Ljung, Trollhättans församling

En vacker vårsöndag, den 23 april 2017, hade Göteborgs stav sin konferens som sändes via webb till de olika kapellen i staven. Stavens tema är ”Vandra med Kristus” och flera talare återkom till detta tema. Det blev en fin konferens med bra inspirerande tal och vacker sång och musik.

Vi fick först lyssna till ett kort tal av Arman Frankly. Han talade om vikten av att ställa frågor. Han frågade i bön om varje princip han undervisades om, i strävan att få ett vittnesbörd.

Ett tal av Lena Svensson handlade mycket om det ljus som vi skall sträva efter att ha i våra liv och meningen med livet är att samla ljus.

Olof Perciwall talade om att känna till Kristus eller att verkligen känna hans närvaro i vårt liv och att vi skulle komma till Fadern genom Kristus och inte förbi honom. Han talade också om ljus som det står i Matteus att ”Kristus är världens ljus”.

Nästa talare var Evelina Fogelberg som med tanke på påskfirandet nyligen försökte att förstå vad som hände under Jesu lidande och död genom att försöka vara en skugga bakom honom. Alla är inbjudna att komma till Kristus och alla är lika inför honom. När vi blir berörda av Kristus förblir vi aldrig densamma. Vi är ofullkomliga människor som försöker leva fullkomliga liv. När vi vandrar med Kristus är vi aldrig ensamma.

Så talade Erik Salo som är biskop i Jönköpings församling om att vandra med Kristus i betydelsen att vara i samklang med Guds lärdomar och att leva så som Gud vill att vi ska leva. Ibland känner vi oss utlämnade åt oss själva, men vänd dig då till Gud. Gör det han gör och känn så som han känner. Han vill gå framför oss och vara runt oss och hans ande skall vara i våra hjärtan. Fortsätt att göra det rätta.

David Strandberg, nyligen hemkommen från sin mission, bar sitt vittnesbörd om försoningen och Andens vägledning.

Kent Perciwall bad oss att stå för det vi tror på, och han berättade om ett barnbarn som var ett gott exempel för honom eftersom hon var så hängiven. Han ställde frågan: Hur hängiven är jag? Vi? Ber jag, läser jag skrifterna, går jag till kyrkan? Att vandra med Kristus är det säkraste sättet.

Avslutande talare var vår stavspre-
sident Lars Landrö som betonade tre saker: tro, att sluta förbund och att helga våra liv. Hans önskan var att vi skulle känna glädje i Kristus och att alla i staven skulle få en djupare förståelse för försoningen. Vi skall stå på heliga platser, och templet är en plats där vi kan sluta förbund som har evig betydelse för oss. Vi kan helga livet och bli rättfärdiga och göra rätt. Vi är aldrig ensamma. Vi kan vandra i vita kläder tillsammans.

Vi är glada att stavspre-
sidenten så ofta talar om templet och inspirerar oss att komma dit. ■

**Stavspre-
sidenten
i Göteborgs stav,
Lars Landrö.**

FOTO NICKLAS LÄRKA

Kyrkans oberoendeverksamhet

Alexandra Tittus, Oberoendeexpert Göteborgs stav

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka
av Sista Dagars Heliga strävar vi
dagligen efter att vara vårt bästa jag
både ur ett andligt/sjäsligt perspektiv
och ur ett praktiskt perspektiv. Till
vår hjälp har vi många möjligheter att
tjäna varandra i våra respektive för-
samlingar. Men ibland är det den egna
utvecklingen som behöver stå i fokus.
För att kunna stärka någon annan
behöver man ju själv vara stark.

En av kyrkans stärkande resurser
är det utbildnings- och undervisnings-
material som finns till allas förfogande.
Här finns bland annat studiegrupper
för ökad individuell beredskap och
oberoende. Kyrkans oberoendeverk-
samhet strävar efter att ge varje individ

de verktyg de behöver för att klara sig
själva. Detta innebär att var och en ges
tillfälle att utveckla tillit till sin förmåga
att finna en egen väg, lösa egna pro-
blem och på så sätt bli mer oberoende.
I linje med detta kan medlemmar,
såväl som vänner till kyrkan, under en
tolvveckorsperiod diskutera och jobba
med områden som hur man söker
jobb, får en bättre utbildning eller hur
man sköter en god personlig ekonomi.
Till sin hjälp har de en handledare,
studiekamrat och ett gediget arbetsma-
terial. Under de olika kursernas gång
får deltagarna konkreta verktyg de kan
öva sig på att använda mellan träffarna
och var och en åtar sig att utveckla
en konkret färdighet vecka för vecka.

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Konkreta verktyg är bland annat hur man använder tiden väl, hur man hanterar pengar, hur man löser problem, vikten av att ta ansvar i sitt arbete, bli ett och samarbeta, och hur man kommunicerar genom att fråga och lyssna effektivt.

Satsningen på att stärka medlemmarnas förmåga att bli mer oberoende har mynnat ut i många framgångsberättelser. Deltagare har upplevt att de själva kunnat lösa konkreta utmaningar med konkreta lösningar. Exempel på sådana lösningar har varit att få nödvändiga verktyg till att få tiden att räcka till. En deltagare som använde sig av dessa verktyg upptäckte att tiden inte bara räckte till utan att det även fanns tid för sådant som gav större livskvalitet. En annan deltagare fick verktyg för att lösa problem. Istället för att klanka ner på en familjemedlems oroväckande beteende satte de sig ner och kom fram till vad som var det verkliga bekymret, och kunde på så sätt finna en lösning samtidigt som de kom varandra närmare i samförstånd.

Att vara oberoende på detta sätt innebär inte att man inte behöver andra eller att fokus tas bort från vårt beroende av allas vår Frälsare, Jesus Kristus. Tvärtom är det ett sätt för varje individ att lita på den gudagivna förmåga var och en fått, att i samråd med och tro på Jesu Kristi helande kraft utvecklas till en sund och lycklig individ som upplever och sprider välbefinnande omkring sig. ■

FOTO S. HAGMAN

Emmy, 9 år

Isak, 6 år

FOTO S. HAGMAN

Tacksam för Andens hjälp

Emmy, 9 år

Jag är tacksam för min tro på Gud och Jesus Kristus. Jag vet att de finns där för oss. Jag sökte nyss in till en musikskola. Vi bad mycket om att jag skulle klara av sångproven. När det var dags att sjunga alla övningar så kände jag mig lugn. Jag kände att jag fick hjälp av Gud!

Det tog några veckor och sedan kom ett brev från skolan. Jag kände mig nervös men när jag öppnade brevet såg jag att jag kommit in på skolan. Jag blev så glad så att jag började gråta.

Jag är tacksam för Andens hjälp som fick mig att känna mig lugn. Jag vet att Gud och Jesus finns där för oss.

Jag är tacksam för att jag kom in på musikskolan. ■

Jag gillar att göra människor glada

Isak, 6 år

När jag och mamma är ute och går, pratar jag alltid med nya människor.

Jag brukar hälsa och vinka och tala om att de är snygga. Många vill prata med mig då. Jag gillar att göra människor glada. Jesus gjorde människor glada, och att se andra glada gör mig glad. ■

MISSIONÄRSUPPLEVELSER

Den Helige Anden talade

Edith Wiklöf, Jönköpings församling

Jag vill berätta om ett av många under som jag och min make Torsten upplevde på en av våra missioner.

Vi arbetade i Vallenar i Chile. En dag kom en underbar syster till oss och sa till mig: "Syster Wiklöf, jag har ett problem. Min make blev utesluten, omdöpt, utesluten igen, omdöpt och nu är han inaktiv. Snälla hjälp oss!" Eftersom min man inte var inne just då, talade bara hon och jag. Jag föreslog att vi skulle fasta och be intensivt för hennes man. När Torsten kom var han genast med på noterna.

När fastan och flera dagars böner hade genomförts, bjöd hon hem oss till sig en måndag.

Hennes make var ännu inte hemma från arbetet när vi kom. Så vi gav hennes söta små flickor och henne ett budskap och lekte sedan med dem. Skrattade och hade roligt. Så öppnades dörren och in kom hennes man. Han såg våra namnbrickor. Han gick runt soffan och bordet där vi satt och ställde sig demonstrativt och sa: "Bara så ni vet – jag är utesluten, omdöpt, utesluten, omdöpt och nu är jag inaktiv!" Vi undrade vad vi skulle säga. Men så hörde jag plötsligt mig själv säga: "Jaså, du har alltså ännu inte förlåtit dig själv?" Hans ögon vidgades, så tittade han ner och stod så länge. Det kändes som en evighet innan han tittade upp igen och sa mycket tyst: "Ja, jag har ännu inte förlåtit mig själv!" Från den stunden ville han bli aktiv igen och visste inte hur han skulle kunna tacka oss.

Dagen efter åkte han med en arbetskamrat i sin bil som vanligt till jobbet. Kamraten tog fram sina rökattiraljer för att som vanligt röka. Då säger vår vän Alfaro: "Får jag be dig om en tjänst? Var snäll och rök inte i min bil för det gör inte jag längre." Kamraten tittade mycket frågande på honom. De hade alltid rökt i bilen tillsammans. Lördagen därpå var det fest i kyrkan. Han kom och frågade biskopen om han fick lära de närvarande att dansa "Queca", en traditionell chilensk dans.

När vi kom dit under ytterligare en mission i Chile, sökte vi och frågade efter

honom och man sa att han har flyttat till Santiago och att hela familjen är helt aktiv och att han snart ska gifta sig i templet, och barnen ska beseglas till sina föräldrar.

Så otroligt kan det vara när den Helige Anden talar! De ord som kom ur min mun den speciella dagen var definitivt inte mina egna men lärde min man och mig väldigt mycket. Vi har använt dessa ord senare vid flera tillfällen och de har haft mycket mäktig inverkan. Vi är så tacksamma att vi fick vara redskap till att ena en underbar liten familj och omvända en god man för gott. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrsa.se. Under meny "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Eva Marie Stegeby,
stavsreporter Stockholms stav
Sara Petersson,
stavsreporter Stockholms södra stav
Helena Stulen,
stavsreporter Göteborgs stav
Elisabeth Dahlkvist,
reporter i Umeå distrikt ■